

העוירה בציבור הפריעה לשינה בציבור בוועידה העשירית של ההסתדרות

קום התעוררה

אש הנקמות הלב

עולם ישן עדי יסוד

את מולחנו אז נקימה, לא כלום

איתו זמן ממש, כבר רקס מנהיגה הי קשיש של רפי' מזימה חדשה, תיכנן ל- גנוב ברגע האחרון את ההצעה. אל בן-גוריון החלו להגיע שמועות על מזימה זדונית של המערך ומפ"ם לחלל, לדבריו, את כבוד ההסתדרות, ולשנות את שמה של "ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ ישראל", ל"ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל". הסיבה: מאז הוועידה האחרונה, שהתקיימה לפני שש שנים, הצטרפו אלפי פועלים ערביים לשורות ההסתדרות. ביגיי ניסח מיברק-מחאה ארוך ודחוף ל- נשיאות הוועידה, הדגיש כי הודעתו לקראת בעתונים על ההצעה המבישה למחוק את התואר "העבריים" משמה הארוך של ההסתדרות בת הארבעים וחמש. בהצעה זו, מתרעם ראש רפ"י, יש משום חילול שם של מייסדי ההסתדרות. תחילה נטו צירי רפ"י לתמוך בהצעת שינוי שמה של ההסתדרות, נאלצו בבושת פנים לעשות תפנית חדה ולתתנוגד בי תקיפות להצעה, ברוח מיברקו של מנהיגם. צמרת ההסתדרות, שהתייחסה כבר ל-

שחרגו מכללי הטכס המקובלים: היעדרו של שריהעבודה יגאל אלון מטכס הפתיחה, ואף במשך כל ימי הוועידה: קריאת איגרתו של ראש הממשלה המצונן רק בתום השרשרת הארוכה של הנאומים; אי-מסירת רשות הדיבור לסגן ראש-הממשלה, אבא אבן, שישב תחילה כאורח כבוד על הבמה, אך נעלב ונעדר מן האולם בעת נאומו של בקר. ★ ★ ★ טומו ביגיי

גם הופעת הבכורה של גח"ל ורפ"י, שהבטיחו להכניס רוח-חיים לוועידה, לא הצילו את 801 הצירים מן השעמום. כי שתי המפלגות האלה לא תרמו תרומה מיוחדת לוועידה, פרט לשתי מחאות מלאכותיות שהקיצו את הנדרמים, הדירו מעט שינה מעפפיהם, סיפקו מספר קריאות ביניים חלושות, וריענו את הצירים הסהרוריים לקראת שינה מחודשת. היתה זו שירת האינטרנציונל, שנתינה ל- 122 צירי גח"ל את ההזדמנות להוכיח את

הי שבוט יבלי אורחי ישראל, הסובלים מ- נדודי-שינה. לנסות תרופה חדשה ל- מחלתם. התרופה: הזמנה לאחת משיבות הוועידה העשירית של ההסתדרות, היתה מספקת להם הזדמנות לשינה בציבור ב- משך חמש יממות, בבית הבימה בתל-אביב. זה זמן רב לא היה זה פתרון פתוח כה מסייע. במנה מרוכזת כל כך, באולם הי גדול של התיאטרון, טונות של נייר רופדו בפראות סוציאליסטיות בלות ומשומשות, במליצות שחוקות ושדופות. הן הופרחו בחגיגות עליידי עסקני ההסתדרות חולי הנאמה, נרשמו עליידי הקצרניות המשוע-ממות, תוקתקו עליידי תריסר הכתבניות העייפות, והופצו באמצעות סוללת הדובים של אהרן בקר, מזכיר ההסתדרות, ל-801 הצירים המנומנמים ולעשרות עתונאים אדישים שנכחו באולם. ★ ★ ★ היגוי רופי

כר בפתיחה הזוהרת של הוועידה, שהתקיימה בהיכל התרבות, געשה הי פראוילוגיה. הנשיא נשא דברי ברכה נרגי-

הכינועניציה

הצעת המערך לשינוי השם כאל החלטה שכבר נתקבלה, פירסמה חוברת נאה שבה נכללו כל הברכות שנתקבלו עליידי איר-גוני פועלים מחו"ל, תחת השם החדש, הדבר עורר את חמתם של צירי רפ"י, והם פנו בתלונה דחופה בעניין זה לנשיא אית הוועידה. במסדרונות בית הבימה ריחפה השאלה: מדוע התעורר הזקן משלוחו רק ברגע האחרון? השואלים לא ידעו, כי אחד מ- צירי רפ"י לוועידה, השומר על נאמנות קנאית למנהיגו, נהג לדחוק לו מדי יום על מה שמתחולל בחדרי חדרים. בין הי שאר, דיווח על מגעים שיום המערך עם רפ"י כדי לצרפה לוועידה המרכזת, תמורת התחייבות להימנע מלהקים קואליציות עם גח"ל במועצות פועלים שונות.

בן-גוריון, החפץ בכל כוחו למנוע את שילוב מפלגתו במוסדות המרכזיים של ההסתדרות, החליט לכפות על רפ"י עמדה קיצונית, לבוודה מעמדת שאר המפלגות. הוא הצליח בכך. בהצבעה שנערכה ב- וועידה, בעניין שינוי שמה של ההסתדרות, הצביעו כל הסיעות בעד ההצעה. רק רפ"י הצביעה נגד. ★ ★ ★ שינה ושירה

אך לא רק רפ"י היתה מבוודת בי הצבעות. גורל דומה נפל גם בחלקו

קיומם. ואילו לרפ"י נתן את הדחיפה ל- גלות סימן חיים מנהיגה דויד בן-גוריון, שלא היה נוכח כלל באולם במשך כל ימי הוועידה. מאות הצירים, עשרות העתונאים, הדובים, המזכירים, תתי-המזכירים והסקרנים הקבועים, עסקו בניחושים במסדרונות הבימה, השתעשעו בלי הרף ב"טוטו ב"י-גיי", יבוא או לא יבוא? כן יופיע, לא יופיע? העסקנים הבכירים יותר ניסו ל- הפגין אדישות, אך במונח האינטימי, הי נמצא מאחורי הקלעים, הביעו את החשש כי בן-גוריון מכין פצצת זמן קטנה לקראת טקס סיום הוועידה.

שים. נסחף בלהט לדבר על ההיסטוריה האדומה של ההסתדרות, אשר "תולדותיה חרותים באש לבנה על גבי אש שחורה... לנגד עיני ניבט וצמח בנין הפלאים הזה, בית לעובד, מפלט לעולה ומשגב למגן". מזכיר ההסתדרות הזכיר את דרכה של ההסתדרות, הישגיה וכו', עוז רוחה וכו', מאבקיה וכו', חזונה הרוחני וכו', ערכיה וכו'. כל אלה מילאו חוברת בת 90 עמרים צפופים, מודפסת בהידור רב, ש- חולקה בין הנוכחים. ממנה קרא בקר את נאומו בהיגוי רופי ובהטעמה תיאטרלית. רק חדי העין, שהיו באותה שעה ב- אולם, יכלו להבחין בכמה תקריות קטנות

